04/03/2020

“Η νηστεία πρέπει να συνάπτεται με την αληθινή μετάνοια”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ εξέδωσε εγκύκλιο για την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής όπου μεταξύ άλλων αναφέρει χαρακτηριστικά: “Η αποχή από τις υλικές αρτύσιμες τροφές και η εγκράτεια από όλα τα εδέσματα, αφ’ ενός και αφ’ ετέρου η καταπολέμηση των παθών και αδυναμιών μας και της αμαρτίας γενικότερα και η αντίκρουση των επιβουλών και των επιθέσεων του διαβόλου και των πονηρών πνευμάτων χαρακτηρίζουν την αληθινή νηστεία”.

Διαβάστε αναλυτικότερα:

Ὁ Ἱερός Ὑμνογράφος, τό ἅγιο στόμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, διασαλπίζει τό θεοδίδακτο καί θεάρεστο ἄγγελμα τῆς Νηστείας. Ἔχει ἔλθη ἡ Νηστεία, ἡ μητέρα τῆς ἁγνότητος καί τῆς σωφροσύνης. Ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας καί συνήγορος τῆς μετανοίας. Ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων, καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Οἱ πιστοί ἄς

κράξωμε δυνατά· Ὁ Κύριος καί Θεός μας ἐλέησέ μας.

Ὁ μελίρρυτος ποταμός τῆς σοφίας, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀναφερόμενος εἰς τό μέγα ἀγαθόν τῆς νηστείας, ἐρωτᾶ (ἀποδίδομεν τό κείμενο εἰς τήν ἁπλῆν γλῶσσαν): «Βλέπεις πόσο σπουδαῖο πρᾶγμα εἶναι ἡ νηστεία; Αὐτή δείχνει ὅτι ὅλα τά ἐνεργεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Εἶναι πολύ μεγάλο ἀγαθό ἡ νηστεία.Δέν περιορίζεται μέσα σέ ὅρια.

Ὅταν, λοιπόν, ἔπρεπε εἰς τήν πρώτην Ἐκκλησίαν νά χειροτονήσουν λειτουργούς τοῦ Θεοῦ, τότε ἐνήστευαν ὅλοι οἱ Χριστιανοί. Καί κατά τόν χρόνον τῆς νηστείας ἐφανέρωνε τήν βουλή του τό Ἅγιο Πνεῦμα. Νηστεία βέβαια δέν εἶναι μόνο ἡ ἀποχή τῶν (ἀρτυσίμων) τροφῶν, ἀλλά καί τό νά ἀπέχωμε ἀπό τήν τρυφή καί τίς σαρκικές ἀπολαύσεις» (Ε.Π.Ε. 16α, 116).

«Ἄν δέν πρόκειται νά κερδίζωμε κάτι ἀπό τήν προσέλευσί μας εἰς τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί ἀπό τό Θεῖο Κήρυγμα, λέγει σέ ἄλλο σημεῖο ὁ ἱερός Χρυσόστομος, καί ἄν δέν προσφέρωμε κάτι χρήσιμο εἰς τήν ψυχήν μας κατά τόν καιρό τῆς νηστείας, τότε ὅλα αὐτά θά γίνουν αἰτία μεγαλύτερης καταδίκης, διότι παραμένουμε ἀμετανόητοι καί δέν ἀλλάζουμε. Οὔτε ὁ ὀργίλος γίνεται ἥπιος, οὔτε ὁ θυμώδης μεταβάλλεται σέ πρᾶο, οὔτε ὁ φθονερός γίνεται πιό φιλόφρων, οὔτε ὁ φιλάργυρος ἀπομακρύνεται ἀπό τό πάθος του.

Δέν προετοιμάζει τόν ἑαυτό του διά ἐλεημοσύνη καί διατροφή τῶν πτωχῶν. Ὁ ἀκόλαστος δέν γίνεται ἐγκρατής. Ὁ κενόδοξος ἐξακολουθεῖ νά συγκινῆται ἀπό τήν ἀνόητη δόξα καί δέν μαθαίνει νά τήν περιφρονῆ καί νά προτιμᾶ τήν ἀληθινή δόξα» (Ε.Π.Ε. 2, 282).

«Ἡ σωματική ἄσκησις εἶναι ὀλίγον ὠφέλιμη, λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Μερικοί νομίζουν, ὅτι ἐδῶ ὑπονοεῖ τήν νηστεία. Ὄχι ὅμως· ἡ νηστεία δέν εἶναι σωματική ἄσκησις, ἀλλ' εἶναι πνευματική. Ἄν ἦταν σωματική, θά ἔτρεφε τό σῶμα, ἐνῶ στήν πραγματικότητα τό ἐκλεπτύνει καί τό ἀδυνατίζει. Ἄρα ὁ λόγος ἐδῶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου δέν ἀναφέρεται στή σωματική ἄσκησι. Ἄλλωστε ἐμεῖς ἔχουμε κυρίως ἀνάγκη ἀπό ἄσκησι τῆς ψυχῆς· ἀπό τήν σωματική δέν ὑπάρχει πολύ κέρδος· ἁπλῶς τό σῶμα ὀλίγον ὠφελεῖ. Ἡ ἄσκησις, ὅμως, τῆς πίστεως καί εὐσεβείας ἀποδίδει καρπό κάι στό μέλλον, ἀλλά καί ἐδῶ ὠφέλεια» (Ε.Π.Ε. 23, 312).

«Ἕνα εἶδος νηστείας ἦταν διά τούς πρωτοπλάστους ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ: «Δέν θά φάγετε ἀπό τό δένδρον τῆς γνώσεως καλοῦ καί πονηροῦ». Ἄν, λοιπόν, μέσα εἰς τόν Παράδεισο ἦταν ἀναγκαία ἡ νηστεία, πολύ περισσότερο ἀναγκαία εἶναι ἔξω ἀπό τόν Παράδεισο. Ἄν τό φάρμακο εἶναι χρήσιμο πρό τοῦ τραυματισμοῦ, πολύ περισσότερο χρήσιμο εἶναι μετά τόν τραυματισμό. Ἄν τό ὅπλο τῆς νηστείας ἦταν

χρήσιμο πρίν ἀπό τόν πόλεμο τῶν κακῶν ἐπιθυμιῶν, πολύ περισσότερο εἶναι χρήσιμη ἡ ἐνίσχυσίς του τώρα, πού οἱ δαίμονες μᾶς πολεμοῦν μέ τίς κακές ἐπιθυμίες» (Ε.Π.Ε. 30, 188).

Ὁ Χρυσορρήμων ἅγιος Ἰωάννης, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, μᾶς κατέδειξε τίς πνευματικές διαστάσεις, τήν ἀξία καί τήν δύναμι τῆς νηστείας. Ἡ ἀποχή ἀπό τίς ὑλικές ἀρτύσιμες τροφές καί ἡ ἐγκράτεια ἀπό ὅλα τά ἐδέσματα, ἀφ' ἑνός, καί ἀφ' ἑτέρου ἡ καταπολέμησις τῶν παθῶν καί ἀδυναμιῶν μας καί τῆς ἁμαρτίας γενικώτερα καί ἡ ἀντίκρουσις τῶν ἐπιβουλῶν καί τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἀρχεκάκου διαβόλου καί τῶν πονηρῶν πνευμάτων χαρακτηρίζουν τήν ἀληθινή νηστεία. «Ἀληθής νηστεία ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιᾶς, ψεύδους, καί ἐπιορκίας· ἡ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστίν ἀληθής καί εὐπρόσδεκτος», μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Μέγας Βασίλειος.

Ἡ θεοδίδακτη καί θεοφιλής νηστεία ἐντάσσεται μέσα εἰς τό πλαίσιο τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος τοῦ πιστοῦ διά τήν κάθαρσιν, τόν φωτισμόν καί τήν θέωσιν. Ὅταν ἡ νηστεία περιορίζεται μόνο εἰς τήν ἀποχήν τῶν τροφῶν καί δέν γίνεται παραλλήλως καί ὁ ἀγώνας καταπολεμήσεως τῶν παθῶν τοῦ ἐν ἡμῖν παλαιοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί τῆς ἐξασκήσεως τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, εἶναι ἐλλιπής καί ἀνώφελος.

Ἡ νηστεία πρέπει νά συνάπτεται μέ τήν ἀληθινή μετάνοια, τήν Ἐξομολόγησι καί τήν Θεία Κοινωνία, τήν ὑψοποιό ταπείνωσι, τήν θερμή προσευχή, τήν κορυφαία ὅλων τῶν ἀρετῶν, δηλ. τήν ἀγάπη πρός τόν Κύριον καί Θεόν μας καί πρός τούς συνανθρώπους μας, τήν νῆψι καί τήν ἐγρήγορσι εἰς τόν καθημερινό πνευματικό μας ἀγῶνα.

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, μέ τίς ἕξ (6) ἑβδομάδες τῶν «φωτοποιῶν νηστειῶν», εἶναι ἡ ἱερά καί κατανυκτική περίοδος μέ τίς πλούσιες λειτουργικές καί λατρευτικές εὐκαιρίες (Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Κατανυκτικοί Ἑσπερινοί τά ἀπογεύματα τῶν Κυριακῶν, Μεγάλα Ἀπόδειπνα, Προηγιασμένες Θεῖες Λειτουργίες, Ἀκολουθίες τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου) καί παρέχει πολλές εὐκαιρίες κατανυκτικῶν προσευχῶν καί πνευματικοῦ καταρτισμοῦ.

Μέσα εἰς τό ἱερό καί κατανυκτικό κλῖμα τῆς ἁγίας καί μεγάλης αὐτῆς περιόδου, κατά τήν ὁποία αὐξάνονται οἱ θεῖες εὐλογίες, ἀλλά πληθύνονται καί οἱ πειρασμοί καί οἱ δοκιμασίες τῶν ἀγωνιζομένων πιστῶν, ἄς ἀποδυθῶμεν «εἰς τόν καλόν τῆς νηστείας ἀγῶνα» μέ προθυμία καί καρτερική ὑπομονή «ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παρατιθέμενοι».

Ἄς παρακαλέσωμεν θερμῶς τόν Θεῖον Λυτρωτήν μας καί Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν

ὑπέρ εἰρηνεύσεως καί καταστάσεως τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἱεροκανονικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ἐν Οὐκρανίᾳ σχίσματος, τοῦ φλέγοντος αὐτοῦ Οὐκρανικοῦ ζητήματος, τό ὁποῖον ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τάς κατά τόπους Αὐτοκεφάλους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καί διασαλεύει τήν ἐν Χριστῷ ἑνότητα καί ἀγαστήν συμπόρευσιν αὐτῶν.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, καταπαύσεως τοῦ πυρός ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ καί ἀποτροπῆς τῆς ἐπικρεμαμένης πολεμικῆς ἀπειλῆς ἐκ τῆς γείτονος πρός ἀνατολάς χώρας. Ὑπέρ ταχείας διευθετήσεως τῆς συννόμου, κατά τάς ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου (τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας), διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τά Σχολεῖα μας καί τῆς ματαιώσεως τοῦ ἐπιχειρουμένου ἀντιπαιδαγωγικοῦ προγράμματος τῆς σεξουαλικῆς ἀγωγῆς τῶν ἀώρων παιδιῶν καί νηπίων μας.

Ὑπέρ τῆς ἀνακοπῆς τῆς νομιμοποιημένης πλέον γενοκτονίας τοῦ Ἔθνους μας ἀπό τόν ποταμόν αἵματος ἀθώων ὑπάρξεων, πού κατά ἑκατοντάδες χιλιάδες χύνεται κάθε χρόνο εἰς τήν Ὀρθόδοξη Πατρίδα μας μέ τίς ἐκτρώσεις καί ἀμβλώσεις.

Καί τέλος, ὑπέρ τῆς περιφρουρήσεως τῆς Ἑλληνορθοδόξου Πατρίδος μας καί τῶν ἄλλων χωρῶν ἀπό τῆς ἐπιδημίας τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ τοῦ ἐξ ἀνατολῶν ἐπιδραμόντος καί ἐπεκτεινομένου, τοῦ κορωνοϊοῦ ἀποκαλουμένου, τῆς συγχρόνου αὐτῆς φαραωνικῆς πληγῆς καί μάστιγος, τῆς διά τήν ἀποστασίαν τῶν ἀνθρώπων ἀπό τῆς λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ ἡμῶν Θεοῦ καί τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καί Παραδόσεως ἐπερχομένης.

Εὐχόμενος δέ ἀπό καρδίας πλουσίαν τήν ἐξ ὕψους δύναμιν καί εὐλογίαν εἰς ὅλους σας, καί ἰδιαιτέρως εἰς τούς προσφιλεῖς ναυτικούς μας καί τούς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς διαβιοῦντας ἀποδήμους ἀδελφούς μας, Κυθηρίους καί Ἀντικυθήριους, διατελῶ,

Διάπυρος πρός Κύριον εὐχέτης σας

Ὁ Μητροπολίτης

†Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφείμ